

Joni Järvi-Laturi

War Crimes and Misdemeanors

War Crimes and Misdemeanors

Joni Järvi-Laturi

© 2023 Joni Järvi-Laturi

Kustantaja: BoD - Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD - Books on Demand, Norderstedt, Saksa.

ISBN: 978-952-33-9639-5

Tervetuloa kirjoituskokoelmaani!

Sisällysluettelo

Osa 1

Suomi vastaan Ruotsi

Kulutuskriittinen

Uskosta

Miksi konservatiivisuus on tärkeä asia

Parhaat tv-ohjelmat

1900-luvun musiikki vs. 2000-luvun musiikki

Terveys on hyvä, terveysfasismi ei

15 kysymystä

Elämä tapahtuu mukavuusalueen sisäpuolella

15 lempielokuvaani

Osa 2

Musiikin nykytilasta

Herkkä kirjoitus

Elokuvaharrastukseni

Kaksikymmentäneljä kirjaani

Viisi lempibändiäni (ulkomaiset)

Miksi homomiehet ovat sukulaissielujani

Ekstrovertit ovat sosiaalisuuden fundamentalisteja

Kauniit ihmiskokemukset

Ruoasta ja luonnosta

Paskasta

Heittäytymisen rohkeus on älyllisyyden petturuutta

Osa 3

CMX

Osa 1

Suomi vastaan Ruotsi

Ruotsalaiset eivät keskity hypettämiseen.

Ruotsalaiset keskittyvät voittamiseen.

He ovat erittäin hyviä voittamaan.

Heillä on aina ollut se lopullinen, viimeinen älykkyys,
joka varmistaa voiton.

Ehkä ruotsalaiset ovat vain älykkäämpiä.

He osaavat tehdä tilaa ympärilleen älykkyydellään,
estää iskuja ja sijoittua oikeaan paikkaan.

Ruotsalaiset tekevät vähemmän.

Suomalaiset puurtavat ja tekevät enemmän.

Hannu Hanheja ehkä.

Mutta tuurikin ansaitaan jotenkin.

Kulutuskriittinen

Tykkäät syödä jäätelöä, karkkia ja suklaata ja olet kulutuskriittinen.

Tykkäät lukea runoutta ja romaaneja ja olet kulutuskriittinen.

Silja Linen tax free-kaupassa hengähdät syvään koska tunnet olevasi taivaassa.

Tykkäät ostaa kummipojallasi Mountain Dew'tä koska hän pitää siitä juomasta.

Ilman kulutusta ei olisi erilaisia soittimia, kirjoja, elokuvia, muotia, televisiostudioita, elokuvateattereita, jääkiekkohalleja, urheilutapahtumia, euroviisuja, televisioita, askartelutarvikkeita ja puutarhatarvikkeita.

Ei olisi ruokien monimuotoisuutta, ylellisiä, erilaisia ravintoloita, jotka täydentävät ihmisen nälän.

Ei olisi supermarketteja, joista saa lukuisista vaihtoehdoista valita juuri sen ruoan, juoman, keksin, kahvin tai muun minkä haluaa.

Et pääsisi nauttimaan Ranskan katedraaleista tai Turkin katugrilleistä ilman kuluttamista.

Et saisi matkustaa ulkomaille lentokoneella ilman kuluttamista.

Ja aika moni kulutuskriittinen omistaa älypuhelimien Facebookeineen, YouTubeineen ja Instagrameineen.

Ei olisi baareja. Ei hotelleja. Ei ovia, ei ikkunoita, ei asuntoja.

Ei baari-iltoja joissa saa kokea yhteyttä toisten kanssa.

Jos vastustat tätä kaikkea, mikset muuta metsään asumaan?

Kyllä, ymmärrän täysin luontoa koskevan ihailun ja huolen.

Itse kierrätän kaiken, laitat tupakantumpit pieneen muovirasiaan jota kannan taskussani.

Mutten tuomitse markkinataloutta.

En ymmärrä sen tuomitsemista.

Koska se antaa meille niin paljon sitä mikä kohentaa elämäämme, tekee siitä ihanaa.

Uskosta

Pidän ihmisistä, myös ateisteista. Monet ateistit ovat oikeassa monissa asioissa. Ateistit voivat olla todella hyviä ja moraalisia ihmisiä. Kunnioitan heitä paljon, etenkin siitä miten he osaavat ampua alas uskonnon järjettömyyttä.

Silti, vaikka ateistien kritiikki tietyistä uskovaisista on oikea, se että he tuputtavat uskontoaan ja ajattelevat umpimielisesti, jopa hullusti ja sairaasti, on joskus oikea, niin uskossa on sellaisia piirteitä, joita eivät ateistit tajua. Ateistit tajuavat vain luurangon, uskon syvyys jää heidän kritisisminsä ulkopuolelle. Se koko liha, uskon liha ja sydän ja sielu, on niin usein asia, joita tekniset, loogiset ateistit eivät ymmärrä.

Mitä tarkoitan uskon syvyydellä? Minulle usko on hyvin lähellä viattomuutta, puhtautta ja koskettavuutta. Syvyydellä tarkoitan esimerkiksi itkemisen kokemusta, armon tulemista nujerruksen jälkeen, itkemisen ollessa lähellä jumalaa, lähellä pyhyyttä. Ilman jumalaisuutta ja pyhyyttä, maailma on todella staattinen ja näivettynyt paikka. Ilman uskoa tällaisia pyhiä asioita tapahtuu vähemmän eikä kukaan arvostaisi niitä, tai huomaisi niiden jumalaista luonnetta. Usko saa joskus arvostamaan ja painottamaan jumalaisuutta.

Maailmassa ei ole mielestäni mitään järkeä ilman jumalaa. Rakastava jumala antaa maailmalle selkeät rakenteet, selkeyden, syyn. Lisäksi käsite taivaasta antaa elämälle syvyyttä ja merkitystä. Lisäksi jumalusko täyttää ihmisen sielun, sen kuuluisan jumalan muotoisen aukon. Siihen ei riitä huumeet, viina, bailaaminen ja irtoseksi. Sielun löytäminen, sielusta eläminen on sata kertaa ihanampaa kuin nuo neljä asiaa yhteensä.

Monet elämän koskettavimmista asioista tapahtuvat uskossa. Ne ovat kokemuksia, ihmissläheisiä sellaisia. Joskus sitä vain tajuaa jotain, toisesta ihmisestä, ja itsestään, vuorovaikutuksen kautta, mikä on niinsanottua arjen jumalaisuutta. Uskon suuruus on myös näissä pienissä hetkissä. Ja myös elämässä, elämän polussa, luonnossa, taiteessa, kauneudessa. Kun me olemme kaikki rakkautta janoavia yksilöitä. Ja suurin rakkaus voi olla jossain katsomassa meitä, nimittäin Jumala.

Lempikohtaukseni, tai siis mielestäni kaikkein koskettavin kohtaus elokuvan historiassa, on Frank Capran elokuvassa *It's a Wonderful Life*. Viittaaan loppukohtaukseen, jossa James Stewartin esittämä hahmo George on joutunut vierailemaan pitkän ajan paikoissa jossa kukaan ei tunne häntä ja kaikki vieroksuvat häntä. Tämän jälkeen hän rukoilee että pääsisi samaan vanhaan, rakkaaseen elämäänsä takaisin. Rukoukseen vastataan ja kun Georgen lähelle ilmestyy hänen vanha kaverinsa joka on poliisi, loppukohtauksen hienous alkaa. George on ihmeissään että poliisi tuntee hänet ja on niin kiitollinen siitä. Poliisi kertoo Georgelle että hänen suunsa vuotaa. George vastaa: ”Minun suuni vuotaa! Minun suuni vuotaa!” George on siis kiitollinen siitä että hänen suunsa vuotaa verta. Erityisesti tämä yksityiskohta koskettaa minua joka kerta. Siinä on jotain jumalaista, jumalaista kiitollisuutta jostain pienestä asiasta karmean kokemuksen jälkeen. Ja loppu onkin elokuvahistoriaa, myös. George palaa kotiinsa, on kiitollinen siitä että pääsee vankilaan maksamattomista laskuista. Hän pitelee lapsiaan portaikossa ja suutelee heitä ja sitten suutelee vaimoaan. Lopulta naapuruston ystävät tuovat taloon rahaa, jota ovat keränneet Georgea varten, eikä George joudukaan vankilaan ja kaikki juhlivat. George sai kaiken.

War Crimes and Misdemeanors on Joni Järvi-Laturin kirjoituskokoelma.

Kirja sisältää kirjoituksia taiteesta, kulttuurista ja elämästä. Järvi-Laturi kirjoittaa muun muassa lempielokuvistaan ja lempimusiikistaan. Kirjoitukset ovat herkullisen viihdyttäviä ja oivaltavia. Eli jos tykkäät pop-kulttuurista, kirja on oiva valinta sinulle.